

MELYMBROSIA-KANSIKUVA

Albumin kansikuvaprosessi genren näkökulmasta

Kähkönen Veera

Opinnäytetyö

Kuvataiteen koulutus
Kuvataiteilija (AMK)

2020

Kuvataiteen koulutus
Kuvataiteilija (AMK)

Tekijä	Veera Kähkönen	Vuosi	2020
Ohjaaja(t)	Eija Rajalin		
Toimeksiantaja	Topi Lepojärvi		
Työn nimi	Melymbrosia-kansikuva: Albumin kansikuvaprosessi		
genren näkökulmasta			
Sivu- ja liitesivumäärä	35 + 1		

Opinnäytetyössäni suunnittelin kansikuvan Melymbrosia- nimisen bändin esikois-singleä sekä mainosjulistetta varten, sekä tutkailin, miten musiikkigenre vaikutti kansitaiteen tyyliin. Toteutus sisältää kansikuvan sekä sen tekoprosessin kuvauksen. Tavoite työllä oli miellyttää kuvan tilaajaa sekä tehdä kappaleelle visuaalisesti sopiva kuva. Toissijaisena tavoitteena oli auttaa tekemään työprosessista tietoisempaa sen sanallistamisen avulla.

Teoriaosa koostuu sekä tilaajan lähettämistä että itse valitsemistani levykansista, joiden taiteen ja genren yhteyttä halusin tarkemmin tarkkailla. Lisäksi kuvailin kansityön suunnittelun esivaiheita aina valmiiseen teokseen asti. Lopuksi analysoin kannen ja kappaleen genren yhteyden samankaltaisesti kuin toiset levykannet opinnäytteen alkupuolella.

Kansitaiteella on musiikin yhteydessä sama merkitys kuin kirjallisuudessa kirjan kansikuvalla. Sen kyky antaa ensivaikutelmia ja kuvata tunnelmaa pelkällä nopealla vilkaisulla tekee lähes korvaamattoman apulaisen musiikin levittämiseksi. Pelkkä vaikuttava kansikuva voi saada kuluttajan uteliaisuuden heräämään.

Työ auttaa tekijän työprosessia avaamalla sekä selkeitä että piilomerkityksiä kuvassa. Pyrin jatkossa suunnittelemaan työni tarkemmin ja tuomaan työvaiheisiin myös analyyttisempää otetta. Työstä voi olla hyötyä muillekin kansitaidetta suunnitteleville tai analyyttisen kuvantarkkailun hyötyjä harkitsevia taiteilijoille.

Degree Programme in Fine Arts
Bachelor of Culture and Arts

Author	Veera Kähkönen	Year	2020
Supervisor	Eija Rajalin		
Commissioned by	Topi Lepojärvi		
Subject of thesis	Melymbrosia-cover picture: Album cover process		
from the viewpoint of genre			
Number of pages	35 + 1		

In my thesis, I designed an album cover picture for a new single and poster for the band “Melymbrosia” and observed, how the music genre affected the cover’s art style. The implementation contains the album cover itself and the art process description. The goal with the result was to please the commissioner and to create a visually fitting picture for the song. The secondary target was to help me be more conscious of my art process as the artist.

In the theory part of the thesis, I took a closer look at the album covers sent by the commissioner and the ones chosen by me, to see what the connection between them in terms of art and genre was. In addition, I described the first stages of the process up until the finished piece. Lastly, I analyzed the connection between the cover art and the song genre as I had done with the other album covers in the first part of the thesis.

Cover art for music albums has the same purpose as cover art for books; its capability at giving first impressions and depicting the atmosphere at a fast glance makes it a nearly irreplaceable aide for the purpose of music distribution. Simply having an effective cover design may be enough to rouse a consumer’s interest.

The thesis process helps the creator’s work progress by establishing both the clear and the hidden implications in art. I intend to be more careful at the planning stage and bring a more analytical touch into the whole art process in the future. This thesis might be useful to those planning cover art design or those pondering the pros of analytical observing of images.

Key words

cover art, music genre, digital art

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 TUTKIMUSMENETELMÄT	8
2.1 Formalistinen analyysi	8
2.2 Semioottinen analyysi.....	8
3. KESKEISET KÄSITTEET	9
3.1 Genre.....	9
3.2 Layer	9
3.3 Negatiivinen tila	9
4 LEVYNKANSI JA GENRE	11
4.1 Pink Floydin levynkannet.....	11
4.2 Foster the Peoplen levynkannet	12
5 TEOSPROSESSI.....	15
5.1 Ideasta luonnokseen.....	15
5.2 Luonnoksesta maalaukseen – alustavan maalauksen pohjustus	19
5.3 Maalausprosessi ja viimeistely	23
5.4 Genren ilmentyminen teoksessa	29
6 POHDINTA	32
LÄHTEET.....	34

ALKUSANAT

Kiitos Topi Lepojärvelle sujuvasta yhteistyöstä, Eija Rajalinille ohjauksesta, perheelle ja kavereille henkisestä tuesta.

1 JOHDANTO

Alkuvuodesta sain pyynnön tehdä kansikuvan lapsuudenkaverini yhtyeen ”Melymbrosia” esikoissinglelle. En ole koskaan aiemmin tehnyt kansikuvataidetta, puhumattakaan taiteen tekemisestä juuri musiikkia varten, joten työssä oli alusta alkaen kokonaan uudenlaiset lähtökohdat. Singlen kansikuvan lisäksi kuvaa toivottiin myös käytettäväksi sekä julisteisiin että sosiaalisen median kanaville. Oli siis kehitettävä idea, joka sopisi useampaan tarkoitukseen ja olisi tarpeeksi huomiota herättävä.

Kansikuvan merkitystä musiikille ei voi vähätellä. Ennestään tuntemattoman artistin musiikista voi kansitaiteen avulla saada ensivaikutelman hetkessä, vaikka itse musiikista ei olisi kuullut nuottiakaan. Musiikin genrellä ja taidetyylillä on yhteys, joka esiintyy kuvassa eri visuaalisten merkkien, värien ja muotojen avulla. Esimerkiksi jazzmusiikin kansien sisältö on helppo arvata jo heti kättelyssä, kun kuvissa esiintyvät useimmiten genren soittimista yleisesti tunnetut saksofonit ja kontrabassot. Elämänmyönteisen popmusiikin kansille ominaista on pirskahteleva ja kylläinen värimaailma. Rockin kansissa hallitsevat usein syvät mustan ja punaisen sävyt, vahvat varjot ja karunnäköiset hahmot. Poikkeuksetkin ovat toki yleisiä, eikä sääntöjä ole – kuvan päätarkoitus on yksinkertaisesti olla musiikin visuaalinen vastine. Opinnäytteessäni perehdyn sekä tilaajan lähettämien että omavalintaisten levykansien kuvituksiin ja tutkailen niiden genreyhteyttä.

Työprosessin aikana olen aktiivisesti yhteydessä bändinvetäjän kanssa viestintäsovellus WhatsAppin kautta. Sovelluksessa käytyjen keskustelujen kautta tulen keräämään työn materiaalit sekä prosessikuvat edeten alkuluonnoksista valmiiseen teokseen. Teososassa tarkoitus on prosessivaiheita lähemmin tutkimalla selkeyttää itselleni omaa kuvanteko- sekä ajatusprosessia ja tuoda esille myös mahdollisia tiedostamatta tehtyjä valintoja. Uskon, että oman työprosessin tutkaileminen jälkeen päin ulkopuolisesti, tutkijan näkökulmasta, voi hyödyttää yllättävilläkin tavoilla.

Työssä ei niinkään tulla keskittymään graafiseen puoleen, vaan ennemminkin niihin kuvataiteellisiin valintoihin, joita teen prosessin aikana, ja miksi. Kappaleen

genre koostuu tunnelmallisesta ja kelttiläissävyisestä indie rockista. Tarkoitukseni on lopuksi selvittää, millä konkreettisilla kuvataiteen keinoilla kansikuva heijastaa kyseisen genren musiikkia, samalla noudattaen myös kuvan tilaajan toiveita.

Kuvan työprosessin eri aspekteja tulen tarkastelemaan sekä formalistisen analyysin että semioottisen kuvantulkinnan kautta. Näiden avulla on tarkoitus selvittää niitä syvempiä merkityksiä, mitä olen milläkin tyylivalinnallani hakenut. Toisin sanoen opinnäytteen päätyökaluna toimii taiteellinen tutkimus, jonka tarkoituksena on tuottaa tietoa itse taiteen kautta (Lampela 2017). Taiteellinen tutkimus puolestaan kuuluu laadullisen tutkimuksen piiriin, jossa tutkimuksen paino sijoittuu aiheen kuvailuun sen mittaamisen sijasta (ks. esim. Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 161).

2 TUTKIMUSMENETELMÄT

2.1 Formalistinen analyysi

Formalistinen kuva-analyysi pohjautuu maalaustaiteessa teoksen rakenteiden tarkkailuun. Näitä rakenteita ovat muun muassa kuvan sommittelu, värit, viivojen käyttö sekä tekstuurit. (Konttinen & Laajoki 2000, 112.) Taiteessa käytetyt, visuaaliset muotoon vaikuttavat valinnat herättävät katsojassa erilaisia tunteita. Toisin sanoen voidaan puhua myös *kuvien kielestä*. (Seppä 2012, 99.) Esimerkiksi soljuva ja pehmeä viiva viestii katsojalleen täysin vastakohtaisesta energiasta kuin rosoinen ja jyrävä sekä teräväreunainen viiva.

Työssäni keskityn omiin muodollisiin valintoihini sekä perustelen, miksi päädyin käyttämään juuri niitä. Kuvan tekijänä tiedän, mitä olen halunnut väri- sekä muotovalinnoillani viestiä. Koska kyseessä on kuitenkin tilaustyö, ovat visuaalisiin valintoihini vaikuttaneet myös tilaajan toiveet.

2.2 Semioottinen analyysi

Semiotiikka tarkoittaa merkkioppia. Sen ytimessä on ajatus taideteoksesta merkinä; taideteos ei pelkästään ole olemassa, vaan myös merkitsee jotakin (Vuorinen 1997, 14). Semiotikkoja kiehtoo myös kuvien mahdolliset piilomerkitykset, symbolien alle kätkeytyvät mahdolliset arvot ja ideat (Seppä 2012, 128). Vuorinen (1997, 52) kirjoittaa Charles Peircestä, jonka mukaan merkki on jotakin mikä "edustaa jollekulle jotakin jossain suhteessa tai joltain kannalta". Esimerkiksi "keltainen" käsitteenä ja merkkinä tuo mieleeni ajatuksen "lämpimästä" sekä "ilosta" ja uskon, että varsinkin länsimaisessa kulttuurissa moni yhdistää näitä samoja asioita keltaisen käsitteeseen.

Opinnäytetyössäni tulen käsittelemään työni erilaisia merkkejä, kuten esimerkiksi aaltoja ja majakkaa. Otan ne lähempään tarkasteluun selvittääkseni, mitä olen juuri niiden avulla pyrkinyt tuomaan kuvaan.

3 KESKEISET KÄSITTEET

3.1 Genre

Genre tarkoittaa laatua tai lajia (Kotimaisten kielten keskus 2020). Kaikissa taiteen muodoissa on erilaisia tyyliuuntauksia, ja genre on yhteinen termi näille tyyliilajeille.

Työssäni nimeän erityyppisen musiikin genrejä, joiden kautta tutkin niitä esittävää kuvataidetta - niinkään kuvataiteen omiin genreihin syventymättä. Pinnalla ovat etenkin rock ja sen useammat alagenret.

3.2 Layer

Layer (suomeksi taso tai kerros) on yksi digitaalisen taiteen keskeisimmistä työkaluista. Se toimii samalla tavalla kuin läpinäkyvä muovista tehty liuska, jota voi pinota piirtoalueelle monin kappalein. Viivat ja värit näkyvät sillä layerilla, jonka valitsee. (ClipStudioOfficial 2019.) Esimerkiksi luonnoksen ja ääri viivat voi luoda erillisille layereille, jotta pohjaluonnos on myöhemmin helpompi poistaa ääri viivojen alta.

Itsekin käytän layereita aiemman esimerkin kaltaisella tavalla. Minulla on kaksi erillistä luonnosta, joille luon omat layerit ja lopuksi maalaan toisen luonnoksen päälle. Tekniikka on samankaltainen kuin perinteisessä maalauksessa, jossa tasoja ei ole käytettävissä ja jossa maalataan suoraan luonnoksen päälle. Tarkoituksena oli käyttää mahdollisimman vähän layereita, jotta voisin jäljitellä tarkemmin perinteistä maalaustyyliä.

3.3 Negatiivinen tila

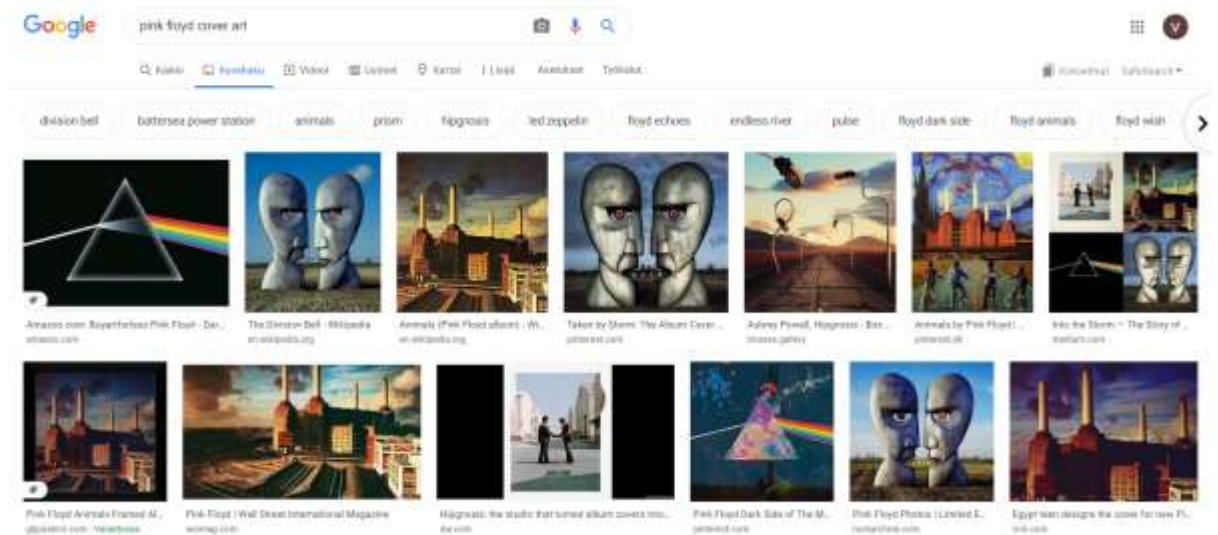
Negatiivinen tila on nimitys kuvan tyhjälle tilalle. Negatiivinen tila on yhtä olennainen osa kuvaa kuin otsikot, sanat ja kuviot; se antaa elementeille tilaa hengittää ja sen taitavalla käytöllä voi tehokkaasti parantaa kuvien visuaalista vetovoimaa. (Wong 2011.)

Termi tulee esille opinnäytteessäni sekä levynkansien tarkastelun yhteydessä että oman työprosessini aikana. Prosessin kautta olen huomannut, miten merkittävä osa teosta myös kuvan tyhjä tila on, ja kuinka tärkeä se on huomioida jo kuvan rajausta suunnitellessa.

4 LEVYNKANSI JA GENRE

4.1 Pink Floydin levykannet

Kannen suunnittelun alkuvaiheilla keskustelimme tilaajan kanssa häntä kiinnostaneista albumin kansikuvista ja muista taiteen tyyllisuuntauksista, mitkä hän koki aiheeltaan ja kuvamaailmaltaan mielenkiintoisina ja mahdollisesti omalle kannelleen sopivina. Näitä olivat muun muassa progressiivista rockia genrenään soittavan Pink Floydin albumien kannet (Kuva 1).

Kuva 1. Google-haun kuvakaappaus Pink Floydin albumikansista

Pink Floydia pidetään progressiivisen rockin edeltäjänä ja genren luoja (Wyman 1988). Progressiivinen rock kehittyi Iso-Britanniassa 60-luvun lopulla yrityksenä nostaa rockmusiikin taiteellista uskottavuutta. Siihen viitataan toisinaan myös termillä "taiderock". (Progarchives 2020.) Genren tyyli pohjautuu rockmusiikkiin, johon se yhdistelee vapaamuotoisesti muiden genrejen musiikkityyppejä ja välttelee populaarimusiikissa suosittuja kappaleenteon rakenteita.

Kuvassa 1 ylimmän vasemmanpuoleisen kuvan kansitaide on luotu ikonisen aseman saavuttaneelle The Dark Side of the Moon -albumille. Kuva on yksi kuuluisimmista ja tunnetuimmista levyjen kansikuvista maailmassa. Pink Floydin kansikuvataiteen toistuvina piirteinä huomaa ensimmäisenä tummat sekä murrettu värisävyt sekä vahvat kontrastit. Musta näkyy usein kansissa vahvana tehosteväriä tuoden kuviin tietynlaista jyrkeyttä ja rosoisuutta. Koen, että rockmusiikin

taiteelle on yleisestikin ottaen tyypillistä käyttää mustaa hallitsevana värinä, sillä se havainnollistaa genretyypin voimakasta rytmiä ja järkähtämätöntä asennetta.

Mustan sekä tummien sävyjen lisäksi Pink Floydin albumeissa toistuu omanlaatuiset abstraktit elementit, kuten kolmio ”The Dark Side of the Moon”-levyn kannessa sekä huomiota herättävät, metalliset sekä symmetriset päät ”The Division Bell”-nimisen albumin taiteessa. Uusimman albumin ”The Later Years” kannessa koreilee kuva kuluneesta maantiestä, jota reunustavat luonnottomasti vääntyneet katuvalot. Näitä harmoniaa ”rikkovia” abstrakteja merkkejä en koe rockmusiikin taiteelle kovin tyypilliseksi, ja mielestäni juuri ne eniten erottavatkin Pink Floydin albumitaiteen tyylin klassisen rock- genren musiikkitaiteesta. Abstraktit ja jossain määrin psykedeeliset elementit sopivat sellaisen musiikin taiteeseen, joka alun perinkin pyrkii liittämään lajityyppeinsä vaikutteita oman genrensä ulkopuolelta.

4.2 Foster the Peoplen levynkannet

Toisena esimerkkinä genren suhteesta kansitaiteeseen otan Foster the People – yhtyeen albumin Supermodel kannen (Kuva 2). Tämä ei ollut yhteydessä Melymbrosialle tekemääni työhön mitenkään, vaan halusin tarkastella myös erilaisten musiikkigenrejen kansitaiteen ominaisuuksia, josko niistä sattuisi löytymään jostain toisistaan poikkeavaa tai erikoista. Kyseinen yhtye on myös ollut yksi suosikkibändeistäni jo melkein vuosikymmenen ajan, joten myös siitä syystä kansitaiteen tutkailu lähemmin kiinnostaa.

Kuva 2. Kansitaide Foster the People-yhtyeen albumille Supermodel (Spotlight report 2014)

Myös tämä bändi tunnetaan sen tavasta sekoitella genrejä keskenään. Yhtyeen päägenreihin indie rockiin sekä -poppiin yhdistellään sen toisella albumilla neo-psykedeliaa. Neo-psykedelia on indie/alternativen alagenre, jolle on ominaista ammentaa piirteitä 60-luvun alkuperäisen psykedelian äänimaailmasta. Psykedeliaa pidettiin kokoelmana eläväisiä, muistoja herättäviä tai erikoisia ääniä, ja neo-psykedeliassa näitä ääniä joko kehiteltiin uuteen muotoon tai kopioitiin hävyttömästi. (Allmusic 2020.)

Albumin lyriikka kritisoi nykyistä länsimaista kulutus- ja julkisuuskulttuuria. Paste Magazinen haastattelussa laulaja Mark Foster ihmettelee laajalle levinnyttä kuvitelmaa siitä, että rikkaana ja kuuluisana elämä on upeaa ja onnellista; että mitään ei enää puutu. Se on hänen mielestään illuusio, ja hän huomasi kehitysmaissa matkustellessaan täysin näistä oletuksista riippumaton onnellisuutta. (Dekel 2014.)

”Psykedeelinen” on ensimmäinen sana, mikä myös itselläni tulee mieleen kantta tutkaillessani. Piirustustyyliltään se on hyvin samankaltainen bändin esikoislevyn ”Torches” kanssa, mutta negatiivisen tilan käytön puolesta se on täysin erilainen. Esikoislevyn Torchesin kannessa on joukko hahmoja valkoisella tyhjällä taustalla (Kuva 3), kun taas Supermodelin tausta on täyteen ahdettu. Tämä yksityiskohtainen ja levoton tausta saa tilan tuntumaan ahtaammalta, vaikka kuvan pääsubjekti

eli naishahmo viekin hyvin vähän tilaa koko kuvasta. Nainen seisoo muiden yläpuolelle korotettuna kultaharkkojen päällä, jotka kuvastavat julkisuudella saavutettua mainetta ja mammonaa. Räpsyvät kamerat ottavat joka puolelta kuvia sanojen virtaa ulos oksentavasta supermallista. Huonoimmillakaan hetkillä hänelle ei suoda rauhaa. Kuva sopii aihe maailmaltaan aiemmin mainittuun julkisuuskulttuuriin, jota levyn kerrotaan komentoineen. Taiteilija Young & Sickin eksentriin taidetyyli sopii mielestäni bändin musiikkityyliin erinomaisesti, ja musiikkia kuunnellessani tyyliteltyt hahmot tulevatkin aina ensimmäisenä mielikuviini.

FOSTER THE PEOPLE

TORCHES

Kuva 3. Kansitaide Foster the People-yhtyeen albumille "Torches" (Young & Sick 2015)

5. TEOSPROSESSI

5.1 Ideasta luonnokseen

Alussa kuvan aihetta hakiessa käsitelimme tilaajan kanssa monta erilaista suuntaa, mihin kuvaa voisi lähteä viemään. Tärkein tehtävä kuvalla olisi kiinnittää mahdollisimman monen huomio, joten keskustelimme eri tekniikoista, joilla tämä tavoite voitaisiin saavuttaa. Valmis kuva tulisi useampaan käyttötarkoitukseen: julisteeksi sekä uuden singlen että mahdollisten tulevien keikkojen mainoskuvana ja sosiaalisessa mediassa yleisesti bändiä edustamaan sekä profiilissa että kansikuvana.

Kansikuvan musiikkikappaleen genre on tilaajan mukaan ”tunnelmallinen ja kelttiläissävyinen indie rock”. Sain kuulla kappaleen ennen maalauksen aloittamista, mutta varsinaisen musiikkigenren määritelmästä hoksasin kysyä vasta teoksen valmistumisen jälkeen.

Alussa mainittuja toiveteemoja kuvaa varten olivat surrealismi, goottilaisuus ja luonnon- sekä kansanromanttiset piirteet. Värien puolesta toivottiin jotain näihin sopivia sävyjä, muun muassa syksyisiä ja murrettuja, vähemmän kylläisiä vivahteita. Mieleepäni tuli tuoda kuvaan kasvot, sillä ne ovat tunnetusti visuaalisesti huomiota herättäviä; kasvot huomataan yleensä ensimmäisenä muita ihmisiä tarkaillessa, koska ne viestivät henkilöstä enemmän kuin mikään muu osa kehossa (Solso 2004). Kasvoja käyttämällä voi viestiä paremmin kuvassa vallitsevasta mielentilasta ja tunnelmasta. Tätä mieltä on myös Marianne Kipp (2017) 99designs-sivuston blogipostauksessaan: kasvoja esittäville kuvilla on taipumus erottua joukosta.

Mainittuani kasvot mahdollisena pohjaideana kuvalle, sain tilaajalta Dream Theaterin albumikuvan ehdotuksena. Siinä on hyvä esimerkki tehokkaasta kasvojen käytöstä kansitaiteessa (Kuva 4). Kasvot on helppo erottaa kuvasta jo kauempaa, sillä niiden kylläinen, kuparinen sävy nousee selkeästi esille syvänmustasta taustasta. Visuaalista kiinnostavuutta lisää myös se, että vasta kuvaa lähempää tarkastellessaan voi hahmottaa kasvot täyttävät pienemmät kuvat, jotka on kollaasimaisesti koottu isomman kasvokuvan päälle.

Kuva 4. Dream Theater-yhtyeen albumista Metropolis Pt.2: Scenes from a Memory (Metalliluola 2019)

Progressiivista rockia sekä metallia genrenään soittavaa Dream Theateria varten luotua kansikuvaa en koe tunnelmaltaan tyypilliseksi metallialbumin taiteeksi; paljon useammin metallialbumien taiteessa näkee pirullisia olentoja, vihaisia hahmoja ja raakuutta. Näihin verrattuna Dream Theaterin kansi on herkempi, vaikkakin edelleen synkkä. Suoraan katsojan silmiin tuijottavien kasvojen ilmettä on vaikea lukea, ja täysin mustat silmät viestivät, että hahmo ei välttämättä ole ihminen laisinkaan. Koska kyse on kuitenkin taas progressiivisesta suuntauksesta tämän suuremman genren sisällä, sallii se mielestäni erilaiset vaikutteet myös sitä esittävissä taiteessa.

Toinen ehdotus toimeksiantajalla liittyen ideastani kasvoihin oli True Detective-sarjan introvideosta (Kuva 5). Videolla esiintyy liikkuvia ihmisten siluetteja, jotka on ikään kuin täytetty erilaisista melankolissävyytteisistä maisemista. Häntä miellytti idea kasvojen sisäisestä kuvasta, ja itsekin todella innostuin ideasta sisällyttää jonkunlainen maisema kasvojen sisälle.

Kuva 5. Kuvakaappaus YouTube- videosta True Detective – Intro (HBO 2014)

Kasvot otettiin siis ensimmäisen luonnoksen pohjustavaksi ideaksi. Bändin nimeä ”Melymbrosia” makustellessani putkahtivat mieleeni vuodenaajoista syksy ja talvi, ja eläimistä kettu. Tilaaja koki ketun kuitenkin aiheellisesti epäsopivaksi singlen nimen ”Wind in Your Hair” sekä yleisen tunnelman kanssa, ja idea kuopattiin.

Muina ehdotuksina mainittiin muun muassa myös auringonpimennys ja kuvan ”puolittaminen” ikään kuin revityn paperin lailla. Ajattelin näiden ideoiden sopivan keskenään yhteen, sillä kuvan eri puolille voisi sisällyttää sekä auringonpimennyksen että tavallaan myös ”normaalitilan”, missä olisi kirkas aurinko. Eri puolien väripaletit voisivat olla identtiset, mutta vastakohtaiset keskenään. Ideasta olisi voinut varmasti kehittää mielenkiintoisen pohjaluonnoksen, mutta olin kiinnostuneempi aiemmasta kasvoideasta. Viimeisenä ehdotuksena oli tanssiva nainen tai fantasiaolento druidi, jonka hiukset olisivat liekeissä.

Esitetyistä ideoinneista päädyin tarttumaan hahmoon, jonka siluetin sisällä on maisema, sekä tanssivaan naiseen. Jälkimmäisen idean valitsin, koska uskoin sulavan liikkeen ja mielenkiintoisen asennon olevan toinen tehokas katsojan kiinnostusta herättävä kohde. Halusin myös kokeilla, millä tavalla kehonkieltä voisi käyttää viestimään tunnetta - sen sijaan että käyttäisi kasvojen ilmettä, kuten aiemmassa ideassa oli tarkoitus.

Digitaalisesta taiteesta kokeneempana päätin tehdä tulevan työnkin digitaalisesti. Työkaluina minulla toimivat sekä alustaviin luonnoksiin että maalaukseen Apple iPad 2018, Apple Pen ja Procreate-taidesovellus. Viimeistelyt ja tekstit tein tietokoneella Clip Studio Paint -sovelluksella.

Kuva 6. Kansikuvan alustavat luonnokset

Kuvassa 6 on esitetty ensimmäiset ideat, jotka näytin toimeksiantajalle. Tarjouduin tarvittaessa tekemään lisää pohjaluonnoksia, mikäli kumpikaan niistä ei olisi miellyttänyt. Kasvoluonnoksen taustalle päätin sijoittaa myrskyävän merimaisen, aaltojen lyömän kallion sekä keskipisteeksi majakan. Majakan päälle sytytetyn lyhtyhuoneen sijoitin alun perin kasvojen oikeanpuoleisen silmän päälle. Idea majakasta tuli ensimmäisenä mieleeni, sillä halusin kuvaan mukaan huomiota herättävää kontrastia majakan valokeiloja apuna käyttäen.

Tanssivan naisen luonnoksen päämääränä oli kiinnittää mielenkiintoa soljuviin muotoihin sekä hänen hiustensa että vaatteidensa avulla ja hahmon liikkeeseen. Taustaksi keksin nopeasti jonkunlaisia muotoja, missä määrin luonnos jäikin aiempaa paljon jäsentelemättömämmäksi. Tarkoitus olisi ollut työstää ideaa eteenpäin, mikäli toimeksiantaja olisi ollut siitä kiinnostunut. Esimerkiksi käden

päällä ollutta taianomaista pyöreää muotoa olisi voinut ehostaa jonkinlainen kelttiläinen symboli tuomaan esille kelttiläisyyden vaikutteita musiikin genressä.

Luonnosvaiheessa suunnittelin alustavasti myös kuvien rajausta. Oikeanpuoleisessa luonnoksessa väritin ulomman rajauksen pohjan samalla värillä kuin millä olin tehnyt luonnokset, mutta vaaleammalla. Tällä tavalla minun oli helpompi tarkastella pois rajattua kohtaa sulkematta sitä kokonaan näkyvistä. Etenkin tanssivan naisen luonnoksen kohdalla koin rajauksella olevan merkitystä, sillä rajauksen perusteella olisivat määrittäneet myös kuvan kiintopisteet. Mikäli rajaus olisi jäänyt pieneksi, olisi kiintopiste voinut olla käden ylle luonnosteltu symboli. Jos puolestaan hahmon koko keho olisi näkynyt, olisi kiintopisteet tulleet sijoittamaan tavalla, joka saisi katseen luonnollisesti seuraamaan koko kehon liikettä ja muotoa. Vaikka kuvissa oli siis sama pohjaidea, olisi lopputuloksesta tullut täysin erilainen pelkän rajauksen perusteella. Kasvoluonnoksessa koin rajauksen vähemmän merkittäväksi, sillä se olisi periaatteessa vaikuttanut pelkästään kuvan negatiiviseen tilaan.

5.2 Luonnoksesta maalaukseen – alustavan maalauksen pohjustus

Tilaajan näytettyä luonnokset koko yhtyeelle, pitivät he enemmän kasvoluonnoksesta. Valitsimme sen aiheeksi lopulliselle maalaukselle, eikä lisää luonnosideoita enää tarvinnut tehdä.

Aloitin kuvan työstämisen kopioimalla alkuperäisen luonnoksen ja suurentamalla sen maalaus pohjalle sopivaan kokoon. Sen päälle loin toisen layerin, jolle aloin luoda viimeistelyä luonnosta maalausta varten (Kuva 7). Tiesin, että valmis kuva tulee jonkin verran eroamaan alustavasta luonnosideasta, joten pyrin vain hahmottelemaan ideaa puhtaaksi mieleiselläni tavalla. Etenkin kasvojen piirteet olivat tässä vaiheessa vielä pehmeät ja utuiset, täysin erilaiset verrattuna aiemman luonnoksen kasvoihin.

Kuva 7. Maalauksen alkuluonnos

Hahmon ilme oli vielä samanlainen alkuperäisen luonnoksen kanssa. Tarkoitus ilmeellä oli viestiä tietynlaista kaipuuta ja odotusta sekä tuoda levollista vastakoh-
taa myrskyisälle merimaisemalle. Koska tilaajan toiveena oli pitää kuvan sävy ja tunnelma melankolisena, koin kasvojen ilmeen olevan myös keskeinen tunnel-
manluoja kuvan kokonaisuutta ajatellen. Koitin sovittaa naisen kasvoille kyyneltä,
mutta jätin sen kuvasta pois, sillä se vaikutti mielestäni hieman melodramaatti-
selta. Lisäksi halusin majakan valojen olevan kuvan kiintopiste, ja kyynel olisi
mielestäni häirinnyt tätä, sillä siitäkin olisi omalla tavallaan tullut yksi kuvan kiin-
topisteistä.

Majakka muuttui kuvan lopullista versiota varten jo heti maalausprosessin alku-
vaiheessa. Alkuperäisessä luonnoksessa (Kuva 6) majakan valohuone on hah-
mon oikeanpuoleisen silmän kohdalla. Tässä luonnoksessa majakan sijainti on
siirtynyt oikealle poskelle. Vaikka ajatus majakasta toisen silmän kohdalla sen

eräänlaisena ”korvaavana” elementtinä olisi ollut näyttävä, koin, että se tekisi kuvan tunnelmasta liian uhkaavan. Uhkaava tunnelma puolestaan sotisi tilaajan toivomaa melankolista ilmapiiriä vastaan. Lisäksi ajattelin, että majakan merkitys muuttuisi pelastavasta ja toivoa antavasta merkistä sellaiseksi, mikä enteilisi jonkinlaista vaaraa tai hätätilaa, ehkä jopa ahdistusta. Myös naishahmon saattaisi nähdä hieman kaksinaamaisena, kun toinen puoli kasvoista olisi leppoisassa ilmeessä, samalla kun toisesta huokuisi uhka ja pelko.

Seuraavassa vaiheessa (Kuva 8) olin jo alkanut maalata luonnosta lopulliseen muotoonsa. Maalausta aloin tehdä viimeistellyn luonnoksen päälle. Luonnoksessa (Kuva 7) hiukset loppuivat pituudeltaan kuvan reunalle, mutta maalauksen aloitettuani päätin pidentää niitä niin, että ne soljusivat ikään kuin kuvan ulkopuolelle asti. Tämä auttoi poistamaan kuvasta tietynlaista ahtauden tunnetta, jonka koin aiheutuvan, mikäli koko hahmon hiuksineen kaikkineen olisi sisällyttänyt kuvan reunojen sisään. Yläreunaan otin mallikuvan majakasta, jotta osaisin paremmin tuoda esille sen pääpiirteet. Kuvan pohjasävyä kasvojen oikealla puolella muokkasin syvemmän indigon väriseksi, jotta se olisi yhtenäinen tulevan synkän myrskymaiseman kanssa.

Kuva 8. Maalausprosessin alku

Tässä vaiheessa työtä aloin myös suunnitella kuvan valöörejä eli tummia ja vaaleita kohtia. Luodakseni majakan valon sekä sitä ympäröivän tilan välille vahvan kontrastin, päätin säilyttää kasvojen varjoisan maisemapuolen samalla puolella itse majakan kanssa. Kaulan oikeasta puoliskosta tuli kallio, jonka päällä majakka sijaitsee. Maiseman sai tällä tavalla jatkumaan kasvoilta luontevasti myös kehon muihin osiin.

Majakan valokeilat alkoivat myös muodostua. Alustavan luonnoksen kolmen valokeilan sijaan tyydyin kahteen, v-muodostelmassa ylös heijastuvaan valoon. Koin muodon olevan selkeämpi ja kiinnostavampi kuin alustavassa luonnoksessa, sillä tällä tavalla valo kuljettaa katsetta luonnollisemmin kuvan yläreunaa kohti, missä bändin nimikirjaimet tulevat sijaitsemaan.

Koska kasvojen piirteet alkoivat tässä vaiheessa saada selkeämpää muotoa sen vasemmalla puoliskolla, ajattelin, että olisi kiinnostavampaa saada oikean puoliskon maisemaelementit läpäisemään ne jollakin tavalla. Tällä keinolla oli tarkoitus luoda kuva siitä, että erinäköiset kasvojen puoliskot olisivat vuorovaikutuksessa keskenään, eivätkä hahmon erillisiä osia fyysisessä tai henkisessä mielessä. Koin valopalkkien olevan tähän tarkoitukseen juuri sopiva, kaiken pimeyden läpäisevänä voimakkaana valona.

5.3 Maalausprosessi ja viimeistely

Työn kolmannessa vaiheessa (Kuva 9) maalaus oli päässyt jo vauhtiin. Työstin eteenpäin etenkin hiuksia. Koitin selvittää suortuvat selkeämmän muotoisiksi sekä tuoda valööreillä syvyysvaikutelmaa päällimmäisten hiuskerrosten muotoihin. Tässä vaiheessa haastavinta oli selvittää, millä tavalla hiusten soljuvan ulkomuodon voisi yhdistää myrskymaiseman ja aaltojen kanssa.

Kuva 9. Eteenpäin työstämistä

Työstämisen alla olivat kasvojen piirteet, majakka sekä aallot. Majakka sai jo tässä vaiheessa lopullisen ulkomuotonsa, sillä se ei ollut kovinkaan monimutkainen ja veisi melko vähän tilaa koko maalauksesta. Aaltojen muodon kanssa pähkailin pitkään, millä tavalla ne iskeytyisivät kallioon ja miten ne näyttäisivät luontevimmalta. Tämän lisäksi piti erottaa aallon ja kaulan alueen raja sujuvasti toisistaan; selvittää, missä kohtaa maisema loppuu ja iho alkaa.

Hahmon kasvot alkoivat selkeytyä kunnolla. Oikea puoli konkretisoitui kokonaan maisematilaksi, johon jättäisin hyvin niukalti kasvojenpiirteitä. Vasemman puolen kasvoille aloin luoda valo- ja varjokohtia kallon muotoja mukaillen. Hahmon kasvonpiirteet olivat vielä melko epärealistisia ja liian siloisia, etenkin silmiinpistävät ripset lisättyäni, ja pyyhinkin ne pois pian niiden lisäämisen jälkeen. Vaikka us-

kon, että epärealistisestikin tyylitellyllä piirrostyylillä voi saada aikaan vakava-aiheisia kuvia, halusin silti kuvata hahmon tässä tapauksessa tarpeeksi realistisella tavalla.

Toisin kuin True Detectiven tunnusmusiikin videolla (Kuva 5), jossa hahmojen siluetit olivat kokonaan peitetyt maisemilla, halusin oman hahmoni kasvojen olevan ainakin osittain näkyvät. Jos kasvot olisi peitetty kokonaan, olisi hahmokin jäänyt paljon etäisemmäksi ja ilmeen esittämä tunne pois kuvasta. Koska True Detectiven hahmot tulevat katsojille tutuiksi ohjelman katsomisen kautta, pystyvät katsojat luultavasti myöhemmin tunnistamaan hahmot pelkkien siluettien perusteella. Oman kuvani kohdalla hahmo ei ole kenellekään ennestään tuttu, joten koin kasvojen piirteiden sekä ilmeen esittämisen näkyvästi olevan oleellisempaa kuin aiemmin mainitussa esimerkissä.

Viidennessä vaiheessa (Kuva 10) maalaus oli lähestymässä viimeistä muotoaan. Hahmon kasvot selkenivät haluamallani tavalla, ja sain niihin mukaan enemmän realismia ja yksityiskohtaisuutta, kuten halusinkin. Kasvojen ilme muuttui useasti työn keskellä, vaikkakin muutokset olivatkin melko pieniä. Tässä kohtaa voi huomata esimerkiksi silmän olevan hieman auki, katse luotuna alhaalle. Huulet ovat kaartuneet pieneen hymyyn. Ilme oli mielestäni jollain tavalla ujo ja surumielinen. En kuitenkaan kokenut sitä sopivaksi lopputulokseen, joten muotoilin sen myöhemmin uudelleen.

Kuva 10. Maalaustyyli muuttuu realistisemmaksi

Myös hiussuortuvat olivat tässä kohtaa tavoittamassa oikeanlaista muotoa. Ne soljuivat juuri haluamallani aaltoilevalla ja sulavalla tavalla, ja valo- sekä varjokohdat olivat paikoillaan. Hiusten soljuvalla ulkonäöllä on kappaleen nimen ”Wind in Your Hair” lisäksi yhteistä se, että koin kappaleen musiikin etenevän ikään kuin tuulen tavalla, joten halusin esittää sitä visuaalisesti myös viivojen sulavuudella sekä kaartuvuudella.

Lisäsin etummaisiiin hiussuortuviin hieman majakan kajastamaa valoa kommunikoimaan kasvoilta ja alemmista hiussuortuvista alkavan maiseman valomaailman kanssa. Tarkoitus tällä oli saada hahmo ja maisema paremmin vuorovaikutukseen keskenään, ikään kuin osoittamaan, että hahmo on samasta maailmasta

kuin maisemakin. Toisaalta efekti voi aiheuttaa myös sen, että oikein konkreettisesti kuvaa tarkastellessa voi luulla naishahmon olevan jättimäisen suuri olento, joka lymyilee kallion takana. Hän voi olla jopa itse myrsky ihmisen hahmon muodossa.

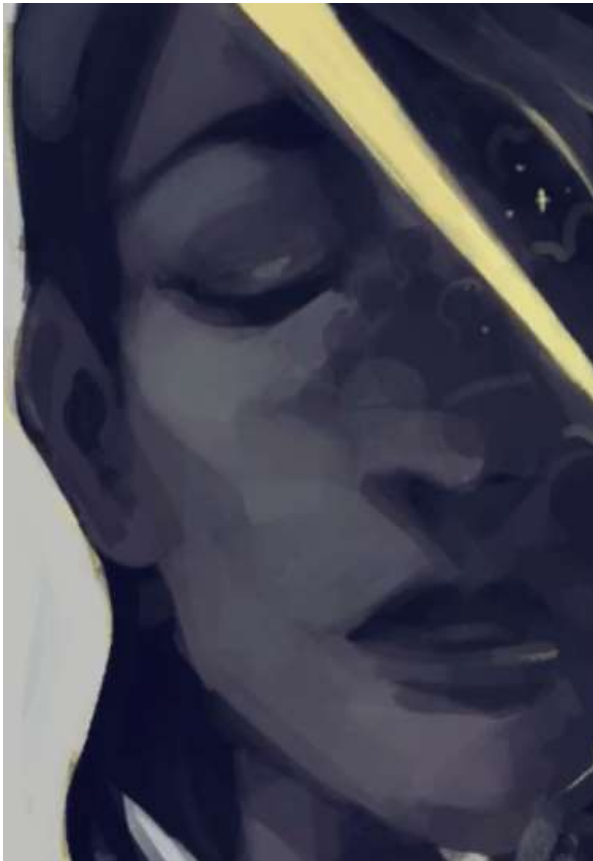

Kuva 11. Lähes valmis työ

Viimeisessä vaiheessa (Kuva 11) keskityin hiomaan aaltoja. Juuri aallot koin vaikeimmaksi osaksi työtä, ja muotoilin ne monta kertaa uudestaan alusta alkaen. Kun tutkailen ja vertaan alustavaa luonnosta loppuvaiheen työhön uudelleen, huomaan, että aallot ohjautuvat samaan suuntaan kuin soljuvat hiuksetkin – pois päin kasvoista. Vielä luonnosvaiheessa muistan olleeni epävarmin juuri aaltojen muodosta ja tavasta, millä yhdistäisin ne maisemaan ja erottaisin ne hahmosta. Luonnoksessa aallot ovat isompia ja hurjempia ja jollain tapaa sulautuvat hiusten

kanssa paremmin. Unohdin niiden muodon luonnoksen päälle maalattuani, ja näin jälkeenpäin vertaillen olisin toivonut, että olisin tehnyt aallot lähemmin luonnoksessa esitetyllä tavalla. Tämän olisi helposti voinut korjata, jos olisin prosessivaiheessa verrannut maalausversiota ja alustavaa luonnosta useammin keskenään.

Kuukautta ennen kansikuvatyön tekemistä olin ollut muotokuvamaalauskurssilla, jossa tein muotokuvan kasvoistani digitaalisesti maalaamalla. Kurssilta opittuja asioita pääsin soveltamaan tässä työssä, kun maalattavana olivat jälleen kasvot. Koitin saada siveltimenjäljistä samankaltaista jälkeä kuin akryyliväreillä, teke-mällä paksuja ja lyhyitä vetoja flat brush -nimisellä siveltimellä. Lähempää katso-essa on helpompi huomata eri vivahteisiin taittavat sinisen sävyt, kuten silmän alapuolella hieman vihertävän harmaa ja leuassa sekä nenässä murrettu sinivio-letti (Kuva 12).

Kuva 12. Lähikuva kasvoista

Kasvoja lähemmin tarkastellessa voi huomata myös pilven, joka on lipunut mai-semapuolelta kasvoille. Valokeilan tavoin senkin on tarkoitus pehmentää rajaa

kasvojen ja maiseman välillä. Myrskyn voi kuvitella ikään kuin lipuvan kasvoja kohti, mahdollisesti vallaten kasvot myöhemmin kokonaan. Toisaalta myrskyn voisi kuvitella myös kaikkoavan kasvoista poispäin, kohti hiusten latvoja. Aaltojen perusteella voi päätellä tuulen kulkevan oikealta vasemmalle.

Valmista versiota varten (Liite 1) lisäsin valoa sekä hahmon kasvoihin että taustaan luomaan hentoa liukuväriefektiä ja erottaakseni hahmon paremmin taustasta. Valopalkit viimeistelin lisäämällä niihin voimakasta hehkua, jotta ne erottuisivat paremmin pimeästä ja synkeästä taustaväristä. Palkkien loppupäät oli häivyttävä pois kuvasta, jotta ne eivät häiritse bändin nimeä. Lisäsin hieman valaistusta myös hahmon kasvojen poskipäihin tuodakseni esille yhteyttä majakan valojen ja kasvojen kanssa.

Aallot, vaikkakin hankalasti maalattavia, olivat silti minusta olennainen osa kuvaa ja semioottisen näkökulman kannalta tärkeä merkki. Heti kasvoihin sisällytetyn maiseman idean saatua mieleni täyttyi myrskyisestä merinäköymästä, joka huokuisi tilaajan toivomaa melankoliaa ja tummuutta. Kuvaa hallitseva syvänsininen sävy oli myös mielessäni jo aikaisessa vaiheessa – se sopi hienosti kuvaamaan myrskymaisemaa sekä hahmon mielialaa. Kuvittelin majakan vieressä rannalla seisovaa naista, joka odottaa siinä rakastettuaan, tyrskyjen iskiessä kallioon. Aallot ovat fyysinen este naiselle ja hänen rakastettunsa jälleentapaamiselle, sillä myrsky on muovannut ne arvaamattomiksi ja vaarallisiksi. Majakan osa maisemassa on olla merkki toivosta, turvasatamasta ja valosta tunnelin päässä.

5.4 Genren ilmentyminen teoksessa

Jälkeenpäin keskustelin tilaajan kanssa siitä, miten erilainen kannesta olisi varmasti tullut, mikäli olisi vielä enemmän keskittynyt seuraamaan kappaleen genreä jo teoksen suunnitteluvaiheessa. Hänen mielestään nykyinen kansi on kuitenkin juuri sopiva, eikä mitään muutoksia olisi siltä kantilta tarvinnut enempää tehdä. Luotin kykyyni tuoda musiikin viesti esille kappaleen kuuntelun sekä asiakkaan toiveiden kautta sekä tunnelman että visuaalisten ohjenuorien avulla.

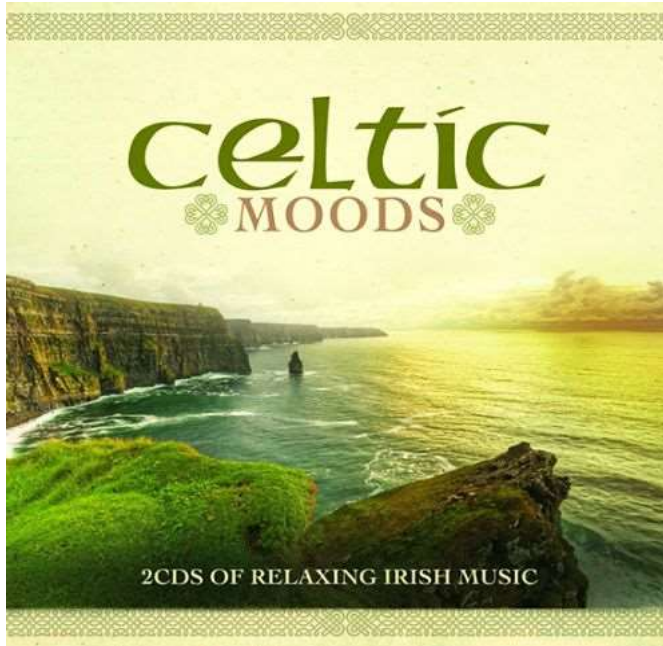
Millä tavalla näen siis ennestään määrittelemättömän genren – tunnelmallisen ja

kelttiläissävyisen indie rockin – vaikuttaneen työni suuntaan? Ensimmäisenä tulee mieleeni kuvan melankolinen tunnelma ja värimaailma. Tilaajan yhtenä tärkeimpänä toiveena koin oikeanlaisen tunnelman, synkkyyden ja melankolian, viestimisen kuvassa – kaipuun ja odotuksen naisen kasvoilla, tummansävyisen myrskyn ja voimakkaan aallokon. Tunnelmallinen osio genrestä ilmenee visuaalisesti näillä merkeillä. Aiemmin muita rock-albumien kansia analysoidessani toin esille kansitaiteessa käytetyt, tummat ja murretut sävyt. Tällä tavalla koen myös värimaailman peilaavan hyvin kappaleen rockiin pohjautuvaa genreä. Tummaa sävyä on vaikea yhdistää vaikkapa pirteään popmusiikin genreen.

Indie puolestaan on lyhenne englannin sanasta ”independent”, itsenäinen. Indiemusiikkia tehdään itsenäisissä levy-yhtiöissä, erillään kaupallisista ja valtavirtaa edustavista, suuremmista levy-yhtiöistä. Musiikkigenreä kuvailevaksi termiksi indie kehittyi myöhään 1970-luvulla, kun post-punkin, vaihtoehtomusiikin ja new waven (uusi aalto) musiikkia julkaistiin itsenäisillä brittiläisillä levy-yhtiöillä. (Bennett 2014.) Tyyliiltään indietä voisi siis kuvailla valtavirrasta poikkeavaksi, vapaamuotoisemmaksi musiikiksi, jolle on syntynyt lukemattomia erilaisia alagenrejä.

Nykyajan indiemusiikkiin liitetystä taiteesta olen huomannut enemmän abstrakteja sekä minimalistisia piirteitä kuin valtavirtamusikin taiteesta, mutta yleisesti ottaen en koe, että sille on olemassa mitään selkeästi määriteltäviä ominaisuuksia. Suurin osa niin musiikista kuin taiteestakin on indien kohdalla lähtöisin pieniltä tekijöiltä, jotka eivät ole vielä valtavirran tietoisuudessa, vaikka toki poikkeuksiakin on. Käsitys siitä, miten paljon ja millaista mainetta jonkun on kerättävä ennen kuin hänet lasketaan ”suureksi” tai ”suosituksi” taiteilijaksi on varmasti jokaisella erilainen. Itse en kuitenkaan luokittelisi töitani vielä yleisesti tunnetuiksi edes omissa kohdepiireissäni, joten termi ”pieni tekijä” sopii mielestäni itseeni suhteellisen hyvin.

Kelttiläismusiikin kansissa käytetään usein joko kelttiläissyboleita tai irlantilaista maisemakuvaa. Maisemakuville on tyypillistä sateisuus, sumuisuus, rantakalliot ja meri (Kuva 13).

Kuva 13. Kansi Celtic Moods – albumille, useita tekijöitä (Music Bazaar 2015.)

Omassa kansiteoksessani ilmentyvät myös rantakalliot ja meri. En erikseen kuvitellut juuri Irlannin rantakallioita työtä suunnitellessani, mutta tahaton yhteys oli hauska huomata jälkikäteen. Mitenkään vahvoja kelttiläisiä vaikutteita työssäni ei ollut, enkä kokenut niitä yhtä olennaisiksi kuin aiemmin mainittuja piirteitä. Henkilökohtaisesti koin kappaleen melodisen rockin hallitsevammaksi kuin kelttiläiset vaikutteet, joten uskoin, ettei jälkimmäisen esilletuonti ollut yhtä olennaista.

6 POHDINTA

Opinnäytteessäni kuvailin albuminkannen luontiprosessia. Lisäksi minua kiinnosti selvittää kansitaiteen ja musiikkigenren yhteyttä; tapaa, millä tavoin genre heijastuu albumitaiteesta. Kuvaa aloittaessani en pahemmin genreä miettinyt, vaan etenin tilaajan toiveiden sekä kappaleen nimen mukaan. Kappaleen, jota varten kuvaa tein, kuulin vasta maalauksen aloittamisvaiheessa. Ajatus musiikkigenren ja siihen liitetyn taiteen yhteydestä syntyi siis vasta työn valmistumisen jälkeen – ja olenkin varma, että taideteoksen lopputulos olisi ollut varsin erilainen, mikäli yksi työn päämotivaattoreista olisi ollut genren ja taidetyylin tarkka yhtenäisyys jo työn suunnitteluvaiheessa.

Onnistuiko genren ilmentyminen mielestäni kansitaiteessa? En usko, että genre selviää sanatarkasti ainakaan pelkästään kuvaa katsomalla. Uskon, että kuvan perusteella voi vähintään arvioida kappaleen olevan genreltään rockiin pohjautuvaa musiikkia. Yhtenä tärkeimmistä genren kanssa yhtenäisistä merkeistä koin kuvaa hallitsevan tummansinisen värin, josta myös tilaaja piti heti alussa. Kappaleen voimallinen mutta myös herkempi puoli tulevat esille hahmon rennoissa kasvoissa ja pauhaavissa myrskyaalloissa.

Työn prosessin kuvailun avulla – sekä formalistisella että semioottisella näkökulmalla – toivoin voivani tuoda esille merkityksiä, joita olin tiedostamattani kiinnittänyt kuvaan. Muutaman sellaisen koin löytäneenikin, esimerkiksi hahmon ilmeen kehittymistä seurattessani. En ollut juurikaan miettinyt ilmeen merkitystä tai ole-massaoloa syvemmin, vaan etenin työssä spontaanisti kokeilemalla eri asioita ja jättämällä kuvaan ne, jotka miellyttivät silmääni eniten. Vasta työprosessia kuvaillessani käsitin, miten paljon merkitystä esimerkiksi ilmeen ja kasvojen sisällyttämisellä maiseman yhteyteen todella oli, kokonaisuuttakin ajatellen. En usko, että pyrin jatkossa olemaan yhtä analyyttinen valmiiksi tehdyn taiteen kanssa kuin mitä olin tässä työssä. Tutkimusprosessi kuitenkin opetti, miten käytännöllistä on muistaa kysyä itseltään, miksi päätyi juuri siihen tiettyyn valintaan sen toisen sijasta.

Vaikka genre ja albumitaide ovat keskenään sidoksissa, uskon, että nämä kaksi eivät siltikään vahvasti määrittele toisiaan, vaan kulkevat käsi kädessä. Toisin

sanoen albumitaiteen ei tarvitse välttämättä esittää tarkasti musiikin sisältämää genreä, vaan toimia ikään kuin portaalina musiikkia varten (Shah 2015). Tärkeimmäksi havainnoksi opinnäytetyötä kirjoittaessani nousi se, että genre ei ole määrittelevä vaan kuvaava termi. Tuskin kukaan tekee taidetta tai musiikkia juuri tietyn genren pohjalta, vaan ennemmin siitä, mistä on kiinnostunut. Valmis teos luokitellaan genreen, jotta tästä tietynlaisesta tyylistä kiinnostuneet henkilöt voivat helpommin löytää mieltymyksiään vastaavaa materiaalia. Jälkeenpäin tilaajan kanssa asiaa puituamme minulle selvisi, että myös kappale oli tehty ”fiilispohjalla”, niinkään genreä miettimättä. Olimmekin molemmat tyytyväisiä teostemme lopputuloksiin sellaisena kuin ne ovat; omien kiinnostusten ja taitojen ilmentyminä.

LÄHTEET

Allmusic 2020. Neo-psychedelia. Viitattu 4.11.2020 <https://www.allmusic.com/style/neo-psychedelia-ma0000012252>.

Bennett, S. 2014. Explainer: indie music. The Conversation 16.7.2014. Viitattu 9.11.2020 <https://theconversation.com/explainer-indie-music-28321>.

ClipStudioOfficial 2019. Basic Layer Techniques for Digital Drawing. Clip Studio Tips 17.7.2019. Viitattu 4.12.2020 <https://tips.clip-studio.com/en-us/articles/1882#author>.

Dekel, J. 2014. Catching Up With Foster the People's Mark Foster. Paste 24.3.2014. Viitattu 24.10.2020 <https://www.pastemagazine.com/music/foster-the-people/catching-up-with-foster-the-peoples-mark-foster/>.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara P. 2009. Tutki ja kirjoita. 15., uudistettu painos. Helsinki: Tammi.

Kielitoimiston sanakirja 2020. Genre. Kotimaisten kielten keskus ja Kielikone Oy 2020. Viitattu 4.11.2020 <https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/#/genre>.

Kipp, M. 2017. How to design an album cover: the ultimate guide. 99designs. Viitattu 5.10.2020 <https://99designs.com/blog/design-other/how-to-design-album-cover/>.

Konttinen, R & Laajoki, L. 2000. Taiteen sanakirja. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Otava.

Krannila, V. Dream Theater – Metropolis Pt. 2: Scenes From A Memory (1999). Metalliluola 26.10.2019. Viitattu 26.10.2020 <https://metalliluola.fi/dream-theater-metropolis-pt-2-scenes-from-a-memory-1999/>.

Lampela, K. 2017. Taiteellinen tutkimus metodologisessa maisemassa. Agon N:o 54 2/2017. Viitattu 9.10.2020 <http://agon.fi/article/taiteellinen-tutkimus-metodologisessa-maisemassa/>.

Music Bazaar 2015. Celtic Moods. Viitattu 8.11.2020 <https://www.music-bazaar.com/album-images/vol1017/931/931772/2792932-big/Celtic-Moods-2CDs-Of-Relaxing-Irish-Music-CD1-cover.jpg>.

Progarchives 2020. Prog Rock Guides/What is Progressive Rock? Viitattu 20.10.2020 <https://www.progarchives.com/Progressive-rock.asp#definition>.

Seppä, A. 2012. Kuvien tulkinta: Menetelmäopas kuvataiteen ja visuaalisen kulttuurin tulkitsijalle. Helsinki: Gaudeamus.

Shah, D. 2015. The Importance of Album Artwork - Considering the relationship between art and music in a digital age. HumanHuman 2015. Viitattu 4.11.2020 <https://humanhuman.com/articles/the-importance-of-album-artwork>.

Solso, R. L. 2004. About Faces, in Art and in the Brain. *Cerebrum* 1.7.2004. Viitattu 5.10.2020 <https://www.dana.org/article/about-faces-in-art-and-in-the-brain/>.

Spotlight report 2014. Viitattu 4.10.2020 <https://spotlightreport.net/wp-content/uploads/2014/03/supermodel-foster-the-people-release-600x3501.jpg>.

True Detective Intro 2014. Rikosdraamasarja. Luonut: Nic Pizzolatto. Tuotantoyhtiö: HBO. Viitattu 27.10.2020 <https://youtu.be/FxXRkqXfhYM>.

Vuorinen, J. 1997. Taideteos merkinä: Johdatus semioottiseen taidekäsitykseen. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura.

Wong, B. 2011. Points of View: Negative space. *Nature Methods* Vol.8 No.1 1/2011. Viitattu 4.12.2020 <http://halfonlab.ccr.buffalo.edu/PointsOfView/whitespace.pdf>.

Wyman, B. 1988. The four phases of Pink Floyd. *Chicago Reader* 14.1.1988. Viitattu 16.10.2020 <https://www.chicagoreader.com/chicago/the-four-phases-of-pink-floyd/Content?oid=871627>.

Young & Sick 2015. Facebook. Viitattu 27.10.2020. https://scontent.fqlf1-1.fna.fbcdn.net/v/t31.0-8/11078131_833358246743064_4564959179985985171_o.jpg?_nc_cat=104&ccb=2&_nc_sid=9267fe&_nc_ohc=N1OfaZj9-tgAX8JSvEY&_nc_ht=scontent.fqlf1-1.fna&oh=cdde36e462478b68bbf771d244998991&oe=5FDB0D4D.

LIITTEET

Liite 1. Valmis työ

Liite 1. Valmis työ

